

eliza macadan

transcripturi din conştient

© **Editura EIKON**, 2011

Cluj-Napoca, str. București nr. 3A

Redacția: tel 0364-117252; 0728-084801; 0728-084802

e-mail: edituraeikon@yahoo.com

Difuzare: tel/fax 0364-117246; 0728-084803

e-mail: eikondifuzare@yahoo.com

web: www.edituraeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de

Consiliul Național al Cercetării Științifice

din Învățământul Superior (CNCSIS) – cod 132

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MACADAN, ELIZA

Transcripturi din conștient / Eliza Macadan. - Cluj-Napoca:
Eikon, 2011

ISBN 978-973-757-503-6

821.135.1-1

Coperta: Ioachim GHERMAN

Tehnoredactare: Cristina BRAIȚ

Editori: Valentin AJDER

Vasile George DÂNCU

eliza macadan

transcripturi din conștient

E I K O N

Cluj-Napoca, 2011

*Lui Alex, lui Cristian
Părinților mei*

corabia asta
nu va ajunge
niciodată
la mal
la bord
nu avem
nicio busolă
Steaua Polară
e mereu în același loc
arată un nord inexistent
ne vom afla
într-un port
o singură dată
când se va ridica
în picioare
cel mai înalt val
dar corabia asta
nu va ajunge
niciodată
la mal

azi
am lipsit de la sfârșitul lumii
nici criptele nu s-au deschis
să iasă duhuri captive
chiar dacă
preoți închiriați cu ora dănțuiau
cu fața întoarsă de la cei vii
fauna cimitirelor s-a întors acasă
cu sacoșe pline de pâinea noastră
cea de toate zilele
nici cerurile nu s-au deschis
duhuri se învârtesc luate de vânt
pe cruci
numele șiroiesc
până la pământ

bătrânii mei au răni la degete
de cât de strâns se țin cu mâinile de viață
copiii nici nu știu
că-s între două drumuri
se-aruncă grei de vise
peste dimineață
atât mai crește în jur
iarbă nebună
aici pământul găfâie a moarte
când eu încerc să scot dintr-un creion
cuvinte seci secate secerate
meridianele se-ntorc cu susu-n jos încălecate
literaturile-s filozofii
teologiile-s științe descalificate
eu semnului nu pot să îi mai pun semnificații
le-am pierdut pe toate
rânjesc acum din pagini rupte
compasiunea curge-ncet pe străzi
cu aspirină și cu lapte

munții
au căzut
în genunchi
marea se revarsă
în hohote
peste buze crăpate de cer
zăpezile
nu le mai știu
nu mai cad
scânteiază și fumegă
înapoi e arheologie

colecția ta de monezi
va bate
colecția mea de poeme

visez iar că ninge
răzbat până la margine
rănită
privesc dedesubt
pierd băătăiile cu somnul
sărut mâinile tatei
când el moare încet
câte un minut pe zi
și-mi lasă mie vița de vie pentru care a trăit
iarna pătată de sânge
vine ca un pumn în stomacul gol
la radio ascult versurile mele
plânsul
cu rost

pun masa să se-nvârtă
și chem numai strămoșii buni
regele bătrân
vine la miezul nopții
și suflă-n lumânare
galopul de cal alb
aruncă-n urmă mărgăritare

dintr-o stea
bunicul îmi face cu ochiul
și joia ia foc

azi plouă cu noroi
Pământul și-a ieșit din țâțâni
se-ntoarce nervos
pe toate părțile
să-și găsească o poziție
potrivită
pentru somn

nu știu
cum va fi
casa noastră
dar mă vei căuta
pe după coloane
îmi vei lăsa flori
în firide
la miezul nopții
vom privi
moartea care se aruncă
din turn

într-o noapte ca asta
dimineața nu mai vine niciodată
singurătatea ne-a sedat
și nu mai ajung nici până la buzele tale
ai lăsat în ochi
toate tristețile
plouă cu tot cu cer
măinile halucinează
în întuneric
în cuvânt

iarna se ține de oraș
dezlănțuie tropii
peste tabela de sosiri plecări
exorcizată carnea mea
în rugăciune
la capela din aeroport

mă racordez
la tic tac-ul mut
al timpului meu

rămâi
la sărbătoarea noastră
ascultă roțile scârțâind pe asfalt
pe șine
toarnă-mi cafeaua
într-un pahar de unică folosință
în parcul nostru de joacă
sunt numai bunici fără copii
farmaciile vând numai cosmetice
băncile nu mai dau bani
dau soluții la nevoi personale
noi ne reînnoim jurămintele și azi și mâine
ca în fiecare zi
asigură-te că circulăm neînmatriculați
și cu farurile stinse

pașii mă lasă în urmă
tot mai departe
de aventura mea
inocența își încheie
și ultimii nasturi
buclele se desfac
ies chicoteli de sub pălărie
pe buze
stau încrustate
iubiri
două smaralde
pe deget

e frig în cuvinte
cu vocea răgușită
zbor ilegal
în țările calde
ce mut e Pământul
în dimineața aceasta!
biciuit dinspre iad
și rai deopotrivă

la gura hăului
planez mută și eu

casa din somn
are obloane roșii
mereu închise
între mine și copilărie
nu cobor niciodată scările brun-scorojit
căluțului de lemn i-a înflorit coada
coama i s-a-naripat
veghează de pe colina prăbușită în apă

casa din somn
e în flăcări

inima rea
la capra podului
strânge bănuți de argint
să-și cumpere lacrimi
porțile cerului sunt încuiate
scot țipete războinice
să descurajez arhanghelii de pază

va fi un sfârșit
ca ploaia de noapte
va curge din cer
ca lumânarea pe sfeșnic
încet
cineva atât de grăbit să încheie conturile
agită pe sub pământ fiordurile
cineva vrea totul acum

cu ochii închiși
mă cauți
în altă parte
pașii mei
ridică fantomele din colțurile casei
lângă pat
pe culoarele visului
pământul tremură

tu mergi
la morții tăi
eu merg
în cimitire generice
să cer binecuvântarea
taților absenți

cineva
îmi scrie
pe pereți
în întuneric
poeme captive
eu sar
direct în picioare
respir cu plămânii tăi
merg cu mâinile tale
scriu cuvintele tale
mă eliberez
întorc pagina
din cer

sunt femeia ta de ciocolată
copilule!
în pădurile cu arbori de cacao
de unde vin
e iarnă doar așa
în glumă
am excitat Occidentul
l-am lăsat plin de nervi
de căutare
am venit la tine
să mă topesc
pe degetele tale

râd în somn
tulbur duhurile
din bibliotecă
pe rafturi suflă
tramontana
anticii rostogolesc
luna prin iarbă
ziua s-a strecurat
afară din mine

cuvintele dintre stenturi
curgătoare și moi
merg înspre inimă
cresc
udate de cianura lui noiembrie
clandestină
moartea mea
pleacă într-o călătorie fără întoarcere

se tolănește ziua asta
peste toată lumina
firele de iarbă îmi cresc pe sub frunte
trecătorii sunt toți travestiți
în costume metalice
castitatea se sufocă
îmi bagă degetele în ochi
femei târâte de câini în lesă
tot mai la umbră
m-am săturat de ziua asta nesătulă

poetul bătrân
ridică ochii din Biblie
spre cer
să vadă urmele apocalipsei
în așteptare să iasă din corp
nu mai doarme și nici nu mănâncă
în miezul zilei
moartea trimite sms-uri
cu mesaje automate
îi cheamă pe toți din listă
la ultimul rendez-vous
în spatele bisericii din centru

toți se ridică de la pământ
cu moartea de mână zburând

un ceas de aur
bate de zece ori
la kilometrul zero
o femeie cu pielea neagră
îneacă florile din parc
cerșetorul își face singur
criza de epilepsie
din sala de judecată
ies amânații
eu umblu la cuvinte
prin cuvinte
fără un cod de procedură

am să mă convertesc
încet
o mie de ani înainte
la religia care va veni
voi privi prin hublou
la cimitirele-cratere infernale
de pe Pământ și Lună
nu voi mai pleca hai-hui
de pe țărmul iubirii

din când în când
mă joc cu timpul
îmi surâde superior
dar îmi place

domnule director
vă consiliesc
de bine
prin prezenta
vă distrag
atenția de la mine
plec în concediu
un an
tot ce se poate
mi-a născut mama
un gând stupid
și pe moarte
îl pun sub protecție
în programul de martori
fără date fără identitate
fără țară și prieteni
se aprobă toate

citesc pe față
scriu pe verso
poem cotidian
fără orizont
scotocesc prin luna plină
prin lătratul câinilor
după previziuni
pe termen scurt

nu pot șterge
urmele ploii
prin parbriz

ridicați-vă zidurile singuri
dacă vă trebuie o luptă
dărâmați-le apoi
când aveți nevoie de o victorie
desenați harta voastră
pe tavan
rostogoliți
prin colțuri
întunericul
colorați-l violet

bătrânul strigă
indecență e sărutul vostru
când mie-mi cad
încă o dată
dinții de lapte
și morfoleşte nervos din ziar
o vară întreagă
prăvălia e goală
nu mai sunt știri
decât despre exod

indecență să mai rămân
în acest oraș

pot să scap
din închisoarea din mine
ca o maică tereză
zbor peste ocean
demisionez prin procură
îmi îngrop tatăl
între două avioane
în timp ce sparg
cuvântul de trecere
înaintez prin nămeți
către graniță
de pe față
îmi cade vanitatea
cu fard cu tot
de pe masă
cad hârtii apostilate
cu vaccinurile din copilărie
voi mi-ați mai rămas
prietenii iubiți amanți
până să cădeți
în trecutul meu
până să lichidez
și ultimul cont din bancă
până să nu mai răspundă nimeni
la numărul meu de telefon
cresc altora copiii deja făcuți
și-mi număr invers păcatele
până când gratiile se topesc

inimile se opresc
printre nori
deasupra mării
corpurile mai aşteaptă
o vreme
în sicrie
la ultimul etaj
să se făurească non-materia
cineva ar trebui să ne înveţe
paradoxul dintâi
miracolul de pe urmă

amiază mută în călimare
se usucă oxizii
în roșu și negru
secolul a lăsat pe dinafară
fragmente de istorie sfâșiata
hăpăie schizoid tehnologie
bucăți de planetă

cu noaptea-n cap
plimb moartea pe bancheta din spate
o scot de lângă paturi pe care stau întinse
trupuri tinere
o duc în sus pe scări multe etaje
să-și dea duhul
o expediez în câmpie
să aibă pe unde fugi de nebună

la prânz pe trotuar
moartea plimbă cățelul
pe la nepoata cu bunic

azi moartea asta turbată
nu lasă un copil
să se nască
moartea asta numai piele și os
nu mai vrea
încă o viață

o nuntă și o îngropăciune
împreună din cer spre pământ
țipete înflorate
din loc în loc
viața ne soarbe
din câteva înghițituri
și ne dă pe gâtul morții

femeia de la ora cinci
aduce hrană pentru pisici
lângă roți de mașini parcate
se gudură femeia pisicilor
târăște în picioare
espadrile din coșul catolic al carității
pisicile ling mâna generoasă a femeii generoase
mașinile se pun în mișcare pline de femei
printre femei
la ora cinci

stau lungită pe acoperișul lumii
și mă holbez la eresuri și credințe
ce repede se învâрте Pământul
în așteptarea ultimei dimineți

apocalipsa asta
este a mea
sunt nebunul planetar
care are în mână
butoanele
cu ură și iubire
cu apă și foc
așa am încurcat zodiile
prin galaxii
încât scriitorii care mi-au crescut
inima
au început să dispară
pe rând
tot mai des
îngerii îmi strigă
din toate colțurile
din toate aripile
să opresc morile cu moarte
să dau cuvântul
înapoi
la zero
să crească odată cu inima
eu stau la butoane
încerc să-mi aduc aminte
măcar două culori
să-mi aduc aminte
cum să întind mâna
o stea arde în miezul zilei
un mort rânjește din dreapta șoferului

rămân aici un secol
alt secol voi tăcea
heraldica se va întoarce la natură
când natura va fi obosită
nu va primi pe nimeni
până când pământul
va ridica gene de sârmă ghimpată
voi culege sateliți din iarbă
și părul îmi va crește
până la cerul din copilărie
apoi tânără mă voi întoarce

traversez ere geologice
în așteptarea căderii
dintâi
înger demoniaci
se tăvălesc
în mazurci
călare
pe mileniul cu numărul trei
cineva umblă silențios
la celulele mele
și umple plusurile
prea mult
nuferi de plastic
scot tije din loc în loc
în lac
înspre noi
copilul nenăscut
așa va rămâne
ca un doctorat niciodată susținut
un studiu
în caz că speranța de viață
va aluneca în jos
spre căderea
dintâi

în sus și-n jos
prin noapte
trag fulgere de coadă
dezgheț pământul
cu crâmpie
din poveștile de război
spuse de bunicul
printre firimituri de pâine
de departe
îmi vine în gură
gustul de acasă

întorc pagina
peste anotimp
bat din pinteni
călare pe soartă
numerologie decăzută din drepturi
opresc
la bariera cibernetică
pun litere
în loc de unu și zero
recuperez
numai
parola
stop

în cutia de rezonanță a somnului
leg firele
dintre zi și noapte
acordez un timp mut
în care să fug
ca-ntr-o moarte

nu mai am patrie
am lăsat-o în urmă
fără să bage de seamă
rosturile sunt încurcate
în războiul din podul copilăriei
ursitoarele ȣes ziua o pânză
pe care o deșiră nopțile

în taină
ca la prima cină
înfuleci primitiv
visul de glorie
copite de cai arabi taie-n oțel
continentul
oștiri împinse spre margini
cad tinere în mare
creative slavic writing

în pauzele lor
astronauții coboară
pe străzi
și taie frunze la câini
sau merg în spațiul
danubiano-pontic
și tund lâna argonauților

oricum ar fi
ce inutilă fizica asta cuantică

nu mai am zile
îndeajuns pentru iubit
înțelepciunea mă crește
încet dar sigur
trufașă pe buze ia locul mirărilor mele
la picioare se tot cascadează pământul
nu mai am zile îndeajuns pentru zbor

înmatriculez fiecare dorință
legal
mă apasă un deget pe creștet
punct
după durere
punct
lângă vis
punct între mine și cuvânt

o viză pentru iubire
o taxă
un formular tip
un decret lege
o hotărâre
aștept
deasupra oceanului
până să se-ntâmples
un incident diplomatic
un scandal de presă
o mișcare tectonică
să mă aducă la tine

prin gardul terasei de la care mă uit
peste viață
se întind către mine
mâini cerșetoare de copii flămânzi
îmi tremură gândurile
în așteptare de ideal
sub ochii mei
stau întinse pe bănci bone bătrâne
care cresc clasa conducătoare de mâine
încalec pe bicicletă
și pedalez
rugăciuni cu vicii de formă
duhovniciei mei
rânduri rânduri
s-au întors la pământ
grei de păcatele mele
eu am rămas
cu o gură căscată
de cer

pe roți
împing dezgustul
trag pe sfoară
consumul de cafea
mă citez inegal
în vremuri bune

acord major
ziua de luni

încuiați-mă
în luna plină
ca să-mi sfâșie
numai daimonul
cuvintele
aprend pădurea
din vârf
de creion
și vărs cerneala de china
pe masa cu picior de lemn
încuiați-mă
în luna plină
ca să dansez pe-o muzică nebună

frunzele plâng de toamnă
în dimineața aceasta
mă cutremur
intensiv
învăț limbi noi
ca să-nțeleg de pe-acum
ce îmi scapă
un paradis ticsit de participanți
ne așteaptă
piețele publice
s-au mutat la curte

seara întâlnesc
un câine burghez
care rezistă la fel de bine ca mine
rutinei

cineva aruncă
pe lângă mine
cuțite sportive de bucătărie
îmi menajează rănille viitoare
din care vor curge aceleași cuvinte
credule/ mantre optice

schimbă orânduirea
eul meu/ eul tău

o cioară parabolică
croncăne satelitar la fereastra mea
tânjește la mâncarea din cazanul echipei de filmare
foamea se întinde peste prânz
mâncăm
într-un reality
pe banii noștri
în caserole de plastic
se plămădesc demonii viitorului
motoare aprinse țin de cald
roțile țin de drum lung
de la fântâna de plastic
se adapă tineri de plastic
înregimentați într-un show pixelat
care iese din plasmă
cu viteza câtorva euro pe lună
în spinare ducem rucsace cu cărți electronice
cu pagini care alunecă
în sus în jos la stânga la dreapta
nu dați print
să nu ucideți pădurea
nu dați print
să nu lăsați urme pe asfalt
nu dați print
ideologiile sunt mai virtuale ca niciodată
ciori metisate cu pescăruși
în orașul care este un vis urât
din care voi ieși
cu fața spre cer

ieșită din minți
scot cuvintele afară
din poem
în urma mea
semantica închide pentru inventar

petrecheri de crăciun
aruncă dezgustul în mare
bisericile pline de *a cappella*
șuieră din turnuri

africa se culcă odată cu găinile
cineva își bea cafeaua
în orașul său din exil
și se roagă
la memorie

ziua de azi
a dus cu ea temerile
a luat orașul pe sus
și l-a vărsat în băltoace
glastrele s-au despuiat de trandafiri
pe fațada hanului
urcă spre șarpante
umbre de călugări de secol XVII
iubirea asta a căzut în genunchi
cuvintele nu mai pot umple spațiile goale
din singurătatea ta și a mea

nimeni nu mai scrie scrisori
dar poșta națională este un obiectiv
mai strategic ca niciodată

ochiul de tigru
aruncat pe masa de stejar
și viza de america la ora treisprezece
heraldică afumată de țigări cubaneze
pianul neatins de un secol
visuri mobile/ mobilitatea plătită regește
rujul spălat de supa fierbinte
în miez de decembrie
de pe pereți coboară copiii pe sănii
câinii de vânătoare aleargă printre copaci de plastic
urșii mă încolțesc
fix în ochiul din frunte

beau numai ceai verde

casa mea nu e din lumea aceasta
am ocupat abuziv
trei sferturi de noapte
pe jumătate oarbă
țes gânduri între bine și rău
somnul meu
nu e în lumea aceasta
aurul din inele
s-a topit în fotografie
curge-n zăvoare

goală
fără memorie
învăţ fiecare zi
mirosuri de cafea turcească
sau câmp înflorit
stau întinsă pe spate
sculptez la fel de iute ca gândul
prin norii albi de pietrasanta
în aşteptarea ploilor de stele

noiembrie călare
pe memoria satului global
intră pe sens interzis
scoate frunze în flăcări pe nări
neostoită lumina din ochi
căptușește hăinuțe de copii orfani
de mamă de tată
armate minuscule de un miliard
bagă în terapie chineză
europa atrofiată căzută din șa
tot numărând războaie viitoare

mi se leagă răsul
înainte și înapoi
când prin telefon
vin vești cu starea planetei
și divorțuri din dragoste

se-nfumurează cu istorie recentă
un zeu de vârstă între azi și mâine
inflație de aur și de sânge

ninsori de martie
decad în noroaie
un ochi al iernii rămâne deschis înăuntru
firele care mă țin atârnată de lume
se Țes singure ziua
absolutul este ținut la zero
într-un club exclusivist

businessul meu cel mai bun
o sală de așteptare cu plată
pe clase pe categorii de confort
acest loc în care stau
până se hotărește
moartea mea

genetica și-a făcut de cap
la tine la conac
trimiți câinele cardiac
în pădure
să-și corecteze hormonii
sau îl castrezi
ca să-l ferești de emoții
concediezi slujitorii
să-ți rămână bani de țigări
și de pomenirea celor care ți-au lăsat hectare
pe pământ

pe-aici mă aplec
să trec pe sub lună/ mă țin de catarge
rădăcinile copacilor stau înfipite în cer
printre cruci sincrone
cade moloz planetar
roata trebuie reinventată

singura față cunoscută este a ta

umplu cutii
cu ce a mai rămas
din vara aceasta
plătesc în avans pentru o mie de ani căsuța poștală
drumul stă întins la picioarele mele
privesc în urmă
turnuri genoveze ieșite din marea ieșită din minți
o escortă de herghelii davinciene
mă aleargă spre sudul unul și ultim
din cutii sar resturi de vară
în toate părțile

magnolii de iulie
stau oarbe în frize de-un secol
absurdul e împărat
peste sisifi de rasă pitică
a înflorit asfaltul a doua oară anul acesta
luna trece la ralanti
pe banda întâi
și-i salvează pe orbii care mai pot fi salvați
eu confecționez ambalaje decorate cu versuri
să împachetez canicula

nu e cer care să cadă
suntem noi
care mergem în sus

din cerul apocalipsei
un dinozaur
se apleacă spre pământ
femeia plină de podoabe/ preacurva
trece pe lângă mine
amestecată printre cei care vorbesc în limbi
ceva nou și ceva vechi
îți dăruiesc
la sfârșitul lumii acesteia
ceva albastru și ceva roșu
curge prin albiile de râuri
și ne umple ochii de lacrimi

urcăm în ultimul tren
spre neant
cu un bagaj de mână

calc
peste frunze ucise
cu pietre
îmi cântăresc pașii
printre morminte
urbane
mă furișez
în grădini private
păzite de gardieni publici
strecor câțiva bani
în mâna întinsă
cu ochii închiși către altceva
zbor agățată
de pietrele pe care le arunc
și eu

în buzunar
găsesc
indicatorii de țară
într-o batistă udă
de lacrimi
monograma caducă

poemul rămâne suspendat
la etajul
plin de gelozie polifonică

vara

a început iar să-și facă de cap
stă tolănită peste așteptările mele
nici aniversări nu mai sunt
să mă treacă frisoane de veșnicie
închid ochii
pajiștea cea mai verde începe
sub picioarele mele

sunt o rețea ascunsă
prin care oricine
se poate conecta
la veacul apus
necunoscutul
face casă bună
cu mine
de sute de ani
în astrogramă
sunt locuri vacante
la răscruce
vântul spulberă
praful de stele
scările unduiesc
se prăbușesc
la picioarele mele

bunii mor toți
în noiembrie
sfinții sunt în concediu
când cade prima zăpadă
în cimitire de periferie
cu plastic peste cruci de lemn
cumpărate la promoție

papagalul
îmi țipă în urechi un soi de fericire
aproape pe limba mea

dimineța aprinzi lumânarea
la plecare
dansează umbre după ce trănțești ușa
spiritul meu face cu mâna
de la fereastră
pregătește trei mese pe zi
așteaptă întunericul peste partea asta de lume
să poată bântui în voie
cu viteza luminii

zbârnâie firul roșu
de la capătul planetei

voi fi liberă
voi urca în orice tramvai
fără să-i citesc numărul
voi hoinări pe străzi
fără să mă mai întorc acasă
nu voi mai ști punctele cardinale
și nici unul dintre numele mele
voi întoarce pentru ultima dată spatele
celei din oglindă

copaci despuiți
se tem să ajungă lemne de foc
a nins acasă

amiază
frontieră cotidiană
pe care o trec
singură
sigură
ghicesc priviri
îndrăgostite
furişate după ochelarii de soare

un anotimp nu se mai întâmplă nimic

în fum se duc anii
timpul îi aprinde
unul câte unul

versul de azi
îmi vâjâie în ureche
mă apasă pe ochi
îmi iese prin piele
și se cuibărește pe frunte
fug la oglindă
nisipul cade grămadă
la picioarele mele

copite de cai
la trap
prin pereți

caut în stele
urmele copitelor de cai

bunicul m-a urcat în șa
demult
și mi-a spus
să aștept cumințe

luna se așterne prin mine
să-mi lumineze dorința
urc în turnul cu taxă de intrare
să văd steaua în plus de pe oiștea carului mare
printre chicotelile adolescentelor în călduri
găsesc un sens
pentru încă o zi

spune-mi astrofizica așa ca pe-o poveste
înainte de culcare

inocența fără ochelari de soare
e un strigăt de luptă
oprit între dinți
durerea se dezgheață încet
și trece la ora de vară
pământul deranjat
s-a dat mai într-o parte
când niște popoare au început
să-i ceară lui Dumnezeu de unde nu e
apele toate se ridică în sus
într-un potop
doar așa
să ne spele memoria

aștept aici sfârșitul lumii

CUPRINS

corabia asta /	7
azi /	8
bătrânii mei au răni la degete /	9
munții /	10
visez iar că ninge /	11
pun masa să se-nvârtă /	12
azi plouă cu noroi /	13
nu știu /	14
într-o noapte ca asta /	15
iarna se ține de oraș /	16
mă racordez /	17
rămâi /	18
pașii mă lasă în urmă /	19
e frig în cuvinte /	20
casa din somn /	21
inima rea /	22
va fi un sfârșit /	23
cu ochii închiși /	24
tu mergi /	25
cineva /	26
sunt femeia ta de ciocolată /	27
râd în somn /	28
cuvintele dintre stenturi /	29
se tolănește ziua asta /	30
poetul bătrân /	31
un ceas de aur /	32

am să mă convertesc / 33
din când în când / 34
domnule director / 35
citesc pe față / 36
ridicați-vă zidurile singuri / 37
bătrânul strigă / 38
pot să scap / 39
inimile se opresc / 40
amiază mută în călimare / 41
cu noaptea-n cap / 42
azi moartea asta turbată / 43
o nuntă și o îngropăciune / 44
femeia de la ora cinci / 45
stau lungită pe acoperișul lumii / 46
apocalipsa asta / 47
rămân aici un secol / 48
traversez ere geologice / 49
în sus și-n jos / 50
întorc pagina / 51
în cutia de rezonanță a somnului / 52
nu mai am patrie / 53
în taină / 54
în pauzele lor / 55
nu mai am zile / 56
înmatriculez fiecare dorință / 57
o viză pentru iubire / 58
prin gardul terasei de la care mă uit / 59
pe roți / 60
încuiați-mă / 61
frunzele plâng de toamnă / 62
cineva aruncă / 63

o cioară parabolică / 64
ieșită din minți / 65
petreceri de crăciun / 66
ziua de azi / 67
ochiul de tigru / 68
casa mea nu e din lumea aceasta / 69
goală / 70
noiembrie călare / 71
mi se leagănă râsul / 72
ninsori de martie / 73
businessul meu cel mai bun / 74
genetica și-a făcut de cap / 75
pe-aici mă aplec / 76
umplu cutii / 77
magnolii de iulie / 78
nu e cer care să cadă / 79
din cerul apocalipsei / 80
calc / 81
în buzunar / 82
vara / 83
sunt o rețea ascunsă / 84
bunicii mor toți / 85
dimineața aprinzi lumânarea / 86
voi fi liberă / 87
amiază / 88
în fum se duc anii / 89
versul de azi / 90
caut în stele / 91
luna se așterne prin mine / 92
inocența fără ochelari de soare / 93